

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217209184
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4217209184.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobkyne: E. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., U. XXX, zastúpená: Mgr. Helena Farkašová, advokátka so sídlom Nové Zámky, Žerotínova bašta č. 1, proti žalovanej: E.. P. E., bytom P., S. X, o ochranu osobnosti, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 26. novembra 2018, č. k. 16C/39/2017 - 138, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej voči žalobkyni priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd Komárno (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom 26. novembra 2018, č. k. 16C/39/2017-138 žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol, že žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.2. Rozhodnutie vo veci samej právne posúdil podľa ustanovení § 11 a § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka a výrok rozhodnutia o trovách konania odôvodnil podľa ustanovení § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 21.04.2017 a doplnenou podaniami doručenými súdu dňa 06.06.2017, 12.06.2017, 21.07.2017 a 20.03.2018 domáhala voči žalovanej ochrany osobnosti tak, že žalovaná je povinná listom zaslaným žalobkyni ospravedlniť sa za výroky o jej psychickom stave, ktoré sú obsiahnuté v znaleckých posudkoch č. 5/2014 a č. 5/2016 vypracovaných žalovanou pre účely trestného konania, pretože boli založené na nepravdivých a neoverených skutočnostiach.

2.2. Žalobu odôvodnila tým, že znalecké posudky vypracované žalovanou na osobu žalobkyne sú nepravdivé a spôsobili jej ujmu na osobnostných právach. Hodnotenia v znaleckých posudkoch mali za následok, že manžel žalobkyne bol Okresným súdom Komárno v konaní 11T/66/2014 odsúdený pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby na nepodmienečný trest odňatia slobody. Protiprávneho konania sa mal dopustiť voči žalobkyni, a preto žalobkyňa v tomto konaní vystupovala v postavení poškodenej. Na žiadosť orgánov činných v trestnom konaní žalovaná ako znalec z odboru psychológie, odvetvie poradenská psychológia a klinická psychológia dospelých vypracovala na osobu žalobkyne znalecký posudok č. 5/2014 a následne na základe uznesenia súdu z hlavného pojednávania znalecký posudok č. 5/2016, ktorý je doplnením pôvodného znaleckého posudku.

2.3. V obidvoch posudkoch je žalobkyňa hodnotená ako menej diferencovaná osobnosť so zníženým sebavedomím, zúženým rozhľadom, egocentrovaná, so snahou získať uznanie a rešpekt, ako osoba, ktorá bola vystavená zvýšenej psychickej záťaži, vyvolanej správaním manžela, ktorá u nej vyvolala emočnú frustráciu. Podľa žalovanej žalobkyňa svojho manžela idealizuje, resp. je k nemu nekritická a dlhodobo a opakovane odmieta možnosť jeho antisociálneho správania.

2.4. So závermi znaleckých posudkov žalovanej č. 5/2014 a č. 5/2016 žalobkyňa nemôže súhlasiť. Hodnotenie jej osoby v predmetných znaleckých posudkoch nie je pravdivé a na základe týchto nepravdivých tvrdení a záverov bol manžel žalobkyne odsúdený za týranie žalobkyne. Závery znaleckých posudkov č. 5/2014 a č. 5/2016, ktoré vypracovala žalovaná pre účely trestného stíhania manžela žalobkyne, hlboko zasiahli do jej cti a ľudskej dôstojnosti, pretože žalovaná ju v nich vyhodnotila ako osobu menej diferencovanú, psychostenickú, so zníženou odolnosťou voči záťaži, so zníženým sebavedomím, so zúženým rozhľadom, egocentrovánú, so zníženou mierou empatie, v emočnom prežívaní mierne zvýšená tenzia a anxieta, t. j. napätie a úzkosť, v partnerskom vzťahu je zjavná tendencia idealizácie partnera.

2.5. Uvedené závery znaleckých posudkov negatívne zasiahli najmä do súkromného života žalobkyne, do jej intímnej a rodinnej sféry, vnútorného myšlienkového a citového života. Na základe uvedeného žalobkyňa žiadala súd, aby žalovanú zaviazal písomným listom ospravedlniť sa žalobkyňi za výroky o jej psychickom stave, ktoré sú obsiahnuté v znaleckých posudkoch č. 5/2014 a č. 5/2016. Žalobkyňa k svojim podaniam žiadne listinné dôkazy nepriložila.

3.1. Žalovaná sa k podanej žalobe vyjadrila v podaní doručenom súdu dňa 11.04.2018, v ktorom uviedla, že uplatnený nárok žalobkyne v celom rozsahu neuznáva. Hodnotenia osoby žalobkyne sú súčasťou znaleckých posudkov č. 5/2014 a č. 5/2016, ktoré žalovaná vypracovala ako znalec zapísaný do zoznamu znalcov MS SR č. 914465, znalecký posudok č. 5/2014 - na základe uznesenia OR PZ v Komárne, odbor kriminálnej polície ČVS/ORP-101/2-VYS-KN-2014 Oc zo dňa 21.02.2014 a znalecký posudok č. 5/2016 na základe uznesenia Okresného súdu Komárno č. k. 11T/66/2014-2222 zo dňa 19.01.2016. V týchto posudkoch žalovaná odpovedala na jej položené otázky, a teda si plnila povinnosť, ktorá jej z týchto uznesení vyplývala. Toto svoje konanie považuje žalovaná za plnenie si zákonných povinností znalca pribratého do konania a ktoré teda nie je neoprávneným zásahom do osobnosti žalobkyne, pretože toto konanie žalovanej bolo dovolené, resp. jeho uskutočnenie bolo predpokladané zákonom.

3.2. Predmetné znalecké posudky boli vypracované pre potreby trestného konania, boli teda prístupné iba osobám oprávneným konať v predmetnom trestnom konaní, nezasahovali teda neoprávnené do osobnosti žalobkyne, ani nimi nebola znížená jej dôstojnosť, resp. vážnosť v spoločnosti. Obidva znalecké posudky žalovaná vypracovala a podala v rámci výkonu jej povinnosti ako znalca v trestnom konaní, v ktorom žalobkyňa vystupovala v postavení svedka - poškodenej a psychologickému vyšetreniu pre potreby vypracovania znaleckého posudku sa podrobila dobrovoľne, pri vyšetrení spolupracovala. Závery a žalobkyňou uvádzané hodnotenia jej osoby sú výsledkom klinicko - psychologického znaleckého vyšetrenia, ktoré žalovaná uskutočnila štandardným spôsobom.

3.3. V závere znaleckého posudku č. 5/2014 okrem iného žalovaná uvádza, že syndróm týranej osoby nie je u poškodenej prítomný. Žalobkyňa neuviedla ani nepredložila žiadne relevantné dôkazy o možnom nesprávnom postupe, resp. nesprávnosti záverov žalovanej. Hodnotiť znalecký posudok, či už z hľadiska jeho vierohodnosti, úplnosti, zákonnosti a významu pre konanie, môže len súd v konaní, v ktorom bol znalecký posudok ako dôkazný prostriedok predložený, a to v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Len v tomto konaní majú potom účastníci možnosť sa k znaleckému posudku vyjadriť, prípadne namietat' jeho nedostatky, žiadať o doplnenie znaleckého posudku prípadne o odstránenie nejasností výsluchom znalca. Z toho je zrejmé, že aj znalecký posudok č. 5/2014 a č. 5/2016 vypracovaný žalovanou ako znalkyňou, je možné z hľadiska jeho zákonnosti a úplnosti hodnotiť len súdom v konaní, pre účely ktorého bol tento znalecký posudok vypracovaný. Nie je preto v právomoci súdu v inom konaní preskúmavať vecnú správnosť znaleckého posudku vypracovaného pre účely iného súdneho konania.

3.4. Je na úvahe súdu v konaní, akým spôsobom a v akom rozsahu vykoná znalecké dokazovanie a akým spôsobom predložený znalecký posudok vyhodnotí. Je tiež celkom nelogické, aby súd, ktorý

ustanovuje znalca za účelom posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, ktorými súd nedisponuje, potom v inom konaní preskúmaval správnosť odborných záverov znalca. Pribratie znalca do konania na základe uznesení orgánov činných v trestnom konaní sú podľa názoru žalovanej okolnosťou vylučujúcou neoprávnenosť zásahu do osobnosti fyzickej osoby. Žalovaná preto navrhla, aby súd žalobu v plnom rozsahu zamietol. K svojmu vyjadreniu žalovaná pripojila uznesenie OR PZ, odbor kriminálnej polície ČVS/ORP-101/2-VYS-KN-2014 Oc a uznesenie Okresného súdu Komárno č. k. 11T/66/2014-2222.

4.1. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania, a to zo znaleckého posudku č. 5/2014, vypracovaného dňa 03.04.2014 žalovanou, že ho vypracovala ako znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie poradenská psychológia a klinická psychológia dospelých pre zadávateľa Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, odbor kriminálnej polície Komárno na základe uznesenia ČVS: ORP-101/2-VYS-KN-2014Oc zo dňa 21.02.2014 na osobu žalobkyne a jej matky O. D. ako poškodených v trestnom konaní, pričom žalovaná v ňom posudzovala intelekt poškodených, ich charakteristické osobnostné a povahové črty, skutočnosť, či u nich došlo konaním manžela žalobkyne k ich psychickému alebo fyzickému týraniu, resp. či im konanie manžela žalobkyne spôsobovalo utrpenie a či tým došlo k vážnemu ohrozeniu ich duševného zdravia. Zo znaleckého posudku č. 5/2016 vypracovaného dňa 19.04.2016 žalovanou vyplýva, že ide o doplnenie znaleckého posudku č. 5/2014 pre zadávateľa Okresný súd Komárno v konaní sp. zn. 11T/66/2014.

4.2. Poukázal na to, že na vznik občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby musia byť splnené zákonné predpoklady, ktorými sú: a/ existencia zásahu, ktorý vyvolal alebo bol objektívne spôsobilý vyvolať ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnostných práv chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, b/ neoprávnený (protiprávny) charakter tohto zásahu a c/ existencia príčinnej súvislosti medzi zásahom a vzniknutou ujmu. Nenaplnenie ktoréhokoľvek z týchto predpokladov potom vylučuje možnosť vzniku sankcií podľa ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka.

5.1. Prvoinštančný súd sa po vykonaní dokazovania v plnom rozsahu stotožnil s procesnou obranou žalovanej, ktorá vypracovala znalecké posudky na základe uznesení orgánu činného v trestnom konaní, resp. súdu, ktorými bola pribratá do trestného konania ako znalec a bola jej uložená povinnosť vypracovať znalecký posudok na osobu žalobkyne a podľa žalobkyne týmito znaleckými posudkami malo dôjsť k zásahu do jej osobnosti.

5.2. Uviedol, že žalovaná nekonala neoprávnené, naopak, plnila si svoju zákonnú povinnosť znalca pribratého do konania, preto nemožno hovoriť o neoprávnenom zásahu ako jednej z podmienok vzniku zodpovednosti za nemajetkovú ujmu. Okolnosť, že žalovaná si vypracovaním znaleckých posudkov, ktorými podľa žalobkyne malo dôjsť k zásahu do jej osobnostných práv, plnila svoju právnu povinnosť, je okolnosťou, ktorá neoprávnenosť (protiprávnosť) zásahu do osobnostných práv vylučuje, a teda nie je naplnený jeden z predpokladov vzniku nároku na zodpovednosť za nemajetkovú ujmu. Nenaplnenosť ktoréhokoľvek z predpokladov vzniku nároku na zodpovednosť za nemajetkovú ujmu vylučuje možnosť vzniku sankcií podľa ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka, preto súd ďalej neskúmal splnenie ostatných predpokladov a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

5.3. V závere odôvodnenia rozsudku uviedol, že nevykonala žalobkyňou navrhnutý dôkaz výsluchom svedkyne O. D. - matky žalobkyne, keďže mal za to, že vykonanie tohto dôkazu nemôže zvrátiť záver súdu o tom, že žalovaná si znaleckými posudkami plnila svoju zákonnú povinnosť, preto nimi nemohlo dôjsť k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobkyne. Navyše konštatoval, že v konaní nebolo preukázané, že by navrhovaná svedkyňa mala požadované odborné znalosti, ktorými by bola schopná preukázať tvrdenú nesprávnosť, resp. nepravdivosť znaleckých posudkov žalovanej.

6. Pretože žalovaná mala v konaní plný úspech, súd jej podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7.1. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie. Uviedla, že žalovaná v trestnom konaní vedenom proti jej manželovi M. C. vypracovala na jej osobu znalecké posudky

č. 5/2014 a č. 5/2016. Hodnotenie jej osoby v predmetných znaleckých posudkoch nezodpovedá skutočnosti a je toho názoru, že žalovaná nedostatočne v podaných znaleckých posudkoch vyhodnotila skutočnosti, ktoré tvrdila pri ich druhom stretnutí a znalecký posudok č. 5/2016 v podstate kopíroval len výsledok, ku ktorému dospela žalovaná v pôvodnom znaleckom posudku číslo 5/2014.

7.2. Ako uviedla na pojednávaní na Okresnom súde Komárno dňa 26. 11. 2018, žalovanej pri druhej návšteve vysvetlila, že jej manžel ju netýral, že všetko je to kvôli manželovmu strýkovi, ktorý chce majetok a ktorý ju v podstate nahovoril na to, aby podala na manžela trestné oznámenie.

7.3. Závery znaleckých posudkov číslo 5/2014 číslo 5/2016, ktoré vypracovala žalovaná pre účely trestného stíhania manžela žalobkyne, hlboko zasiahli do jej cti a ľudskej dôstojnosti, pretože žalovaná ju v nich vyhodnotila ako osobu menej diferencovanú, psychostenickú, so zníženou odolnosťou voči záťaži, so zníženým sebedomím, so zúženým rozhľadom, egocentrickú, so zníženou mierou empatie, v emočnom prežívaní mierne zvýšená tenzia a anxieta, t.j. napätie a úzkosť, v partnerskom vzťahu je zjavná tendencia idealizácie partnera. Uvedené závery znaleckých posudkov negatívne zasiahne najmä do jej súkromného života, intímnej a rodinnej sféry, vnútorného myšlienkového a citového života.

7.4. Zamietnutie jej návrhu na vykonanie dôkazu výsluchom svedkyne O. D. považuje za chybný postup súdu, nakoľko je toho názoru, že táto svedkyňa ako jej matka mohla ozrejmiť niektoré skutočnosti, ktoré by mohli zavážiť pri rozhodovaní súdu o merite jej žaloby. Na základe uvedených skutočností navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Komárno z 26.11.2018 číslo 16 C/39/2017 - 138 a vrátil mu vec na nové konania a rozhodnutie.

8.1. Žalovaná sa vyjadrila k odvolaniu žalobkyne, uvádzajúc, že znalecký posudok č. 5/2016 bol vypracovaný na žiadosť príslušného súdu (Okresný súd Komárno) ako doplnenie znaleckého posudku číslo 5/2014 pre potreby daného konania. Trvá na svojom vyjadrení, že uvedené znalecké posudky vypracovala podľa svojho vedomia a svedomia, odborne, nezaujato a nezávisle. V záveroch zohľadnila všetky jej dostupné informácie obsiahnuté vo vyšetrovacom a súdnom spise a získané znaleckým klinicko psychologickým vyšetrením. Na záveroch posudkov trvá.

8.2. Tvrdenie žalobkyne v bode 2. odvolania pri vypracovávaní znaleckých posudkov zobrala do úvahy a opakovane uvádza, že v záveroch znaleckého posudku č. 5/2014 zo dňa 03.04.2014, okrem iného, na str. 25 uvádza ... že u poškodenej E. C. nie sú prítomné znaky naučenej bezmocnosti, nie sú prítomné sebađeštrukčné tendencie, z príznakov posttraumatickej stresovej poruchy sú prítomné len úľakové reakcie, avšak celková miera úzkosti nie je zvýšená do intenzity prežívania ohrozenia života, preto konštatuje, že syndróm týranej osoby NIE JE u poškodenej prítomný.

8.3. Obidva vyššie citované znalecké posudky vypracovala a podala v rámci výkonu svojej povinnosti ako znalca v trestnom konaní, v ktorom žalobkyňa vystupovala v postavení svedka - poškodenej a psychologickému vyšetreniu pre potreby vypracovania znaleckého posudku sa podrobila dobrovoľne, pri vyšetrení spolupracovala. Závery a žalobkyňou uvádzané hodnotenia jej osoby sú výsledkom klinicko - psychologického, znaleckého vyšetrenia, ktoré uskutočnila štandardným spôsobom, ktorého priebeh, postup a metódy sú popísané v uvedených znaleckých posudkoch č. 5/2014 a 5/2016. Predmetné znalecké posudky boli vypracované pre potreby trestného konania, boli teda prístupné iba osobám oprávneným konať v predmetnom trestnom konaní, a podľa jej názoru teda nezasahovali neoprávnené do osobnosti žalobkyne, ani nimi nebola znížená jej dôstojnosť, resp. vážnosť v spoločnosti. Toto svoje konanie, ako aj vyjadrenie o žalobkyňi, považuje zo svojej strany za plnenie si zákonných povinností znalca pribratého do konania, a ktoré teda nie je neoprávneným zásahom do osobnosti žalobkyne, pretože toto jej konanie bolo dovolené, resp. jeho uskutočnenie bolo predpokladané zákonom.

8.4. Navrhovaná svedkyňa O. D., matka žalobkyne, nie je odborník z odboru klinická psychológia, teda nie je kompetentná vyjadrovať sa ku kvalite vypracovania uvedených znaleckých posudkov. Všetky informácie, ktoré navrhovaná svedkyňa poskytla, v daných znaleckých posudkoch, resp. pri vypočutí na súdnom pojednávaní vo svojich vyjadreniach zohľadnila, a preto nevidím dôvod na jej vypočutie ako svedka. Odvolanie žalobkyne považuje za nedôvodné a preto ho navrhuje zamietnuť.

9. Žalobkyňa v replike k vyjadreniu žalovanej poznamenala, že sa pridriava dôvodov svojho odvolania a navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Komárno z 26.11.2018 číslo 16C/39/2017-138 a vrátil mu vec na nové konanie a rozhodnutie.

10. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), ako aj súdom prvej inštancie zisteným skutkovým stavom (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu potvrdil.

11.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11.2. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12.1. Konceptia zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 387 ods. 2 CSP vychádza zo situácie, že ak odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, v takom prípade nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 CSP, ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia.

12.2. Odvolací súd preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania žalobkyne dospel k záveru, že súd prvej inštancie v predmetnej veci vykonal potrebné dokazovanie zamerajúc sa na riadne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým zisteniam, následne aj vec správne posúdil po právnej stránke, keď zamietol žalobu žalobkyne ako nedôvodnú, preto sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 2 CSP a na zdôraznenie vecnej správnosti uvádza ďalšie dôvody.

13. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

15. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003).

16. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na neustrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

17. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného úkonu použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

18. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu čo jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP, podľa ktorej sa nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

19. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo. Súd prvej inštancie náležite vysvetlil, z akých dôvodov žalobu zamietol, odôvodnenie spĺňa kritériá podľa § 220 ods. 2 CSP.

20. Podľa názoru odvolacieho súdu, skutkový záver prvoinštančného súdu zodpovedá výsledkom dokazovania, keďže tento súd k nemu dospel zákonným postupom uvedeným v § 191 CSP, v zmysle ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov sa uplatňuje zásada voľného hodnotenia dôkazov, ktorá znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej a jeho argumenty podporujú príslušný záver o nedôvodnosti žaloby, majúci za následok jej zamietnutie.

21. Odvolací súd dodáva, že preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalobkyňou nastolené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odvolacie námietky žalobkyne vo veci samej sú totožné s námietkami, ktoré uplatnila pred prvoinštančným súdom. Konštatuje, že súd prvej inštancie v danej veci uviedol stanoviská procesných strán, vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, popísal dôkazy v konaní vykonané, tieto dôkazy vyhodnotil každý jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov, a ktoré tvrdenia strán mal za preukázané, a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a prečo nevykonal žalobkyňou navrhnutý dôkaz a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Námietky žalobkyne uvedené v podanom odvolaní preto nemohli v danej veci privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní totiž neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku, ktorý bol vypracovaný v súlade s § 220 ods. 2 CSP a v podrobnostiach na ne odkazuje.

22. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že predpokladmi vzniku zodpovednosti spôsobenej zásahom do osobnosti fyzickej osoby sú existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu, a ktorý spočíva v porušení alebo v ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite, pričom musí ísť o zásah neoprávnený a musí byť daná príčinná súvislosť medzi

oboma uvedenými predpokladmi. Niektoré zásahy do osobnosti fyzickej osoby, aj keď sa zdanlivo javia ako odporujúce objektívnemu právu, nemožno považovať za neoprávnené vtedy, keď sú dané okolnosti vylučujúce neoprávnenosť zásahu.

23.1. Berúc do úvahy už uvádzané právne názory vzťahujúce sa na prerokúvanú vec a s prihliadnutím na citované časti odôvodnenia prvoinštančného súdu, odvolací súd konštatuje, že závery obsiahnuté v napadnutom rozsudku, podľa ktorých vo veci žalobkyne nedošlo k neoprávnenému zásahu do jej osobnosti, nemožno označiť za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a nevyplýva z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Skutočnosť, že žalobkyňa sa s názorom prvoinštančného súdu nestotožňuje, nepostačuje na prijatie záveru o vecnej nesprávnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strán sporu vrátane ich dôvodov a námietok.

23.2. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplýva, že žalovaná podala znalecký posudok pred orgánmi činnými v trestnom konaní a v trestnom konaní pred súdom na žalobkyňu ako poškodenú osobu v uvedenom trestnom konaní. Znalecké posudky podala na základe uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Komárne a na základe uznesenia Okresného súdu Komárno, čo bolo v súlade s právnymi predpismi a svoje závery uviedla v znaleckom posudku č. 5/2014 pre zadávateľa Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Odbor kriminálnej polície Komárno a v znaleckom posudku č. 5/2016 pre zadávateľa Okresný súd Komárno v trestnom konaní vedenej pod číslom konania 11T/66/2014. Z tohto hľadiska sa teda ani podľa odvolacieho súdu žalovaná nedopustila žiadneho neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobkyne, pretože si plnila svoje zákonné povinnosti podať znalecký posudok na žalobkyňu a v tomto civilnom konaní ani neprichádzala do úvahy revízia či preskúmavanie znaleckých posudkov, ktorých závery mohla a nenamietala žalobkyňa v trestnom konaní vystupujúca ako poškodená.

23.3. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že na preukázanie toho, že v tomto závery znalkyne nezodpovedajú skutočnosti, teda na preukázanie opaku by mohol slúžiť iba dôkaz spočívajúci v znaleckom dokazovaní znovu znalca z odboru psychológia v rámci podania kontrolného znaleckého posudku v uvedenom trestnom konaní, či v konaní pred orgánmi činnými v trestnom konaní, keďže iba ten by mohol relevantne spochybníť, resp. aj vyvrátiť závery žalovanej uvedené v znaleckých posudkoch.

24. Na základe vyššie uvedeného teda súd prvej inštancie dospel správne k záveru, že žaloba žalobkyne je podaná nedôvodne, keďže žalovaná nekonala neoprávnené, ale naopak, plnila si svoju zákonnú povinnosť znalca pribratého do konania, a preto nemôže ísť o neoprávnený zásah, ak jednu z podmienok vzniku zodpovednosti do práva na ochranu osobnosti, a preto ju súd prvej inštancie správne zamietol.

25. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, vrátane rozhodnutia o náhrade trov konania, ako vecne správny potvrdil.

26.1. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

26.2. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26.3. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a procesne úspešnej žalovanej voči žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

26.4. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).